

Решение на отдела по споровете: Уважава възражението.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет правни основания.

С първото правно основание жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 63, параграф 2, член 75 и член 76 от Регламент (ЕО) на Съвета №207/2009 (наричан по-нататък „РМС“), както и правото му на изслушване, тъй като апелативният състав не е приканил страните да представят становище по неговото намерение на замени разглежданата заявка за регистрация, на която е направено позоваване в подкрепа на възражение.

Във второто си правно основание жалбоподателят счита, че обжалваното решение нарушава член 41 от РМС, във връзка с правило 15, параграф 2, буква е) от Регламента за прилагане, тъй като апелативният състав е взел предвид стоки, които не са били идентифицирани правилно във възражението и не е бил спазен срока за подаване на възражението.

С третото си правно основание жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 42, параграф 2, член 42, параграф 3 и член 15 от РМС, тъй като апелативният състав не е оценил правилно естеството на регистрираните стоки, въпреки представените доказателства за използване.

С четвъртото си правно основание жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 76 от РМС, във връзка с правило 50, параграф 1 и правило 19, параграфи 1 и 3 от Регламента за прилагане, тъй като апелативният състав неправилно се е основал на твърдян повишен отличителен характер на по-ранната марка.

Накрая, в петото правно основание жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 8, параграф 1, буква б) от РМС, тъй като апелативният състав неправилно е приел, че е налице висока степен на сходство между стоките. Що се отнася до сходството между знаците апелативният състав не е приел за установено, че между знаците няма сходство или че има само далечно сходство, дължащо се на еднаквите букви в „BELLRAM“ на испански език. Знаците „BELLRAM“ и „RAM“ не могли да бъдат объркани, защото между стоките има далечно сходство, а знаците не били сходни или между тях имало само далечно сходство.

Жалба, подадена на 3 май 2011 г. — Sigma Alimentos Exterior/Комисия

(Дело T-239/11)

(2011/С 204/47)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Sigma Alimentos Exterior, SL (Мадрид, Испания) (представител: M. Ferre Navarrete, abogado)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени член 1, параграф 1 от обжалваното решение, доколкото в него се обявява, че член 12, параграф 5 от кодифицирания текст на Закона за корпоративното данъчно облагане (КТЗКДО) съдържа елементи на държавна помощ,
- при условията на евентуалност, да се отмени член 1, параграф 1 от обжалваното решение, доколкото в него се обявява, че член 12, параграф 5 от КТЗКДО съдържа елементи на държавна помощ, когато се прилага към придобивания на дялови участия, които предполагат поемане на контрол,
- при условията на евентуалност спрямо предходното искане, да се отмени член 4 от обжалваното решение, доколкото според него нареждането за възстановяване се прилага спрямо операции, осъществени преди публикуването в Официален вестник на Европейския съюз на окончателното решение, което е предмет на настоящата жалба.
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят в настоящото производство е придобил участия в дружества, установени в Съединените американски щати и в Перу в периода 2008—2010 година, прилагайки амортизацията на предприятието поради придобиване на мажоритарни участия в тези дружества съгласно член 12, параграф 5 от КТЗКДО.

На 12 януари 2011 г. Комисията приема обжалваното Решение С(2010) 9566 окончателен относно данъчната амортизация на финансовата репутация за придобиване на дялови участия в чуждестранни дружества №^o45/07 (ex NN 51/2007, ex CP 9/2007). В резултат от това решение испанската данъчна администрация започва проверки с цел коригиране на практикуваните от жалбоподателя амортизации.

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от неизпълнението на необходимите условия за това мярката да бъде приета за държавна помощ.
 - Жалбоподателят твърди в това отношение, че основната причина, поради която разглежданата в настоящия случай система за данъчно облагане не може да се счита за държавна помощ, е липсата на избирателен характер на посочената мярка. Всъщност Комисията допуска грешка, приемайки, че е налице фактическа избирателност въз основа на насърчаването на вътрешните придобивания и изискването за участие в размер поне на 5 %. Според жалбоподателя Комисията е направила това заключение, тъй като не е взела предвид анализ на типологията и на секторите на дейности на предприятията, които са приложили тази система.
2. Второто правно основание е изведено от липсата на мотивация на решението.
 - Жалбоподателят счита, че във всяко едно отношение доводите, които Комисията използва, за да обясни защо според нея не съществуват изрични правни пречки за придобиването на дружества в Съединените американски щати и Перу, са недостатъчни.